

8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
καθ' ἣν ἐορτάζομεν
τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ περὶ ὥραν ἐνδεκάτην νυκτερινήν,
ψάλλεται ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ὁ ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * ὁ
πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν * καὶ
καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς. * Κύριε, * ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. *
Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· *
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς
ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ

Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν ψαλμὸν ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίξουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρημῶν
τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.
Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῦντος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

Ἦχος π̄ Βου ϑ

ᾠδὴ α'

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α α

λαι δι ω ω κτην τυραν νον υ πο γη ης ε κρυ ψαν των σε

σω σμε νων οι παιδες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες

τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξω σ γαρ δε δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μη ε ξο δι ον υ υ υ

μον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω τη τα
φη σα ζω ης μοι τας ει σο δης δι α νοι ξα ντι και
θα να τω θα να τον και αδην θα να τω σα αν τι

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α α
φω τα υ υ περ κοσμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο
εν τα α Σω τηρ μη ε δο νει το τη νε κρω σει σου
υ περ νεν ω ρα θης γαρ νεκ ρος ζω αρ χι κω τα α τος

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην

Ι να σα της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω ω σης
κα τα α πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης α πο
γαρ σα ρ εκ ε κρυ βη η υ πο στα σι ι ις μη ρ η
εν Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι λαν

θρωω πε

Η καταβασία

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α α
 λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυ ψαν των σε
 σω σμε νων οι παιδες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες
 τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξω σγαρ δε δο ξα α σται

Αργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ σης τον
 κρυ ψα ντα πα α α α λαι αι δι ω κτη ην τυ υ
 ρα α α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ ψαν των σε
 σωω σμε ε νω ω ω ν οι παι αι αι δες αλλ η μεις ως
 αι νε ε ε α νι ι δες τω Κυ ρι ι ω ω α σω ω
 μεν εν δο ξω σ γα α αρ δε ε ε δο ο ο ο
 ξα α α α σται

Ἦχος Βου

ώδη γ'

Σ ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα πα α σαν

την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι δα σα εν τω
Κρα νι ι ι ω ω κρε μα με νον θα μ βει πολ λω συν ει χε
το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σα Κυ ρι ε κραυ
γα ζα ς σα

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δοξα σοι

Σ υμ βολα της τα φησ σα πα ρε δει ξας τας ο ρα
σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σα θε αν δρι
κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν Α δη Δε σπο
τα ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σα Κυ ρι ε κραυ
γα ζα ς σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Η πλω σας τας πα λα μας και η νω σας τα το
πριν δι ε στω ω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ τη
εν σιν δο ο ο νι ι και μνη μα τι πε πε δη με νος

ε λυ σας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σθ Κυ ρι

ε κ ραυ γα ζο ον τας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Μ νη μα τι και σφρα γι σιν Α χω ρη τε συν ε σχε

θης βλ η η σει και γαρ την δυ υ να μιν σταις ε νεο

γει ει ει αι αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι κω σ τοις με λ πσ

σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σθ Κυ ρι ε φι

λαν θρω πε

Ἡ καταβασία

Σ ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα πα α σαν

την γην α σχε ε τω σ η κτι σις κα α τι δσ σα εν τω

Κρα νι ι ι ω ω κρε μα με νον θα μ βει πολ λω συν ει χε

το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σθ Κυ ρι ε κ ραυ

γα ζσ σα

Ἀρχὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι υ δα α α των κρε
 μα σαντα πα α α α σα αν την γη ην α σχεε ε ε
 τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου ου ου σα
 εν τω Κρα νι ι ω κρε ε μα α α μεε ε ε νον
 θαμ βει πολ λω συ νειχε το ουκ ε ε ε στιν
 α α α α γι ι ι ι ος πλη ην σου Κυ ρι
 ε ε ε κρα αυ γα α α α ζ ς ς ς σα

Ἦχος Βου

ὠδὴ δ'

Τ ην εν σταυ ρω ω σ ς θει αν κε νω σιν προ ο
 ρων Αβ βα κ μ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ να στων δι
 ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις εν Α δη ως
 πα ντο δυ να α μος

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε βδο μην ση η με ε ρον η γι α σας ην ευ

λο γησας πριν κα τα πα σει των ερ γων πα ρα γεις γαρ
τα συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι ζων σω τηρ μη
και α να κτω με ε νος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Ρ ω μα λαι ο ο τη η τι τσ κρειτ το νος εκ νι
κη σαντος σ της σαρ κος η η ψυ χη σ δι η ρη ται σπα
ρατ τσ σα αμ φω γαρ δε σμς τσ θα να τσ και Α δσ Λο
γε τω κρατει ει σσ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ο Α δης Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε πι
κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα στικ τον
τοις μω λω ψι και παν σθε νερ γον τω φρι κτω της μορ φης
δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

T ην εν σταυ ρω ω σϛ Ϟ θει αν κε νω σιν προ ο
ρων Αβ βα κϛμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ να στωνδι
ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις εν Α δη ως
πα ντο δυ να α μος

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

T ην εν σταυ ρω σϛ Ϟ Ϟ Ϟ θει αν κε ε νω ω
σιν προ ο ρω ω ων Αβ βα α κϛ Ϟ μ ε ξε στη η
η κώ ω ως ε βο ο ο α α συ δυ να στωνδι ι
ε κο ο ψας κρα τος Α γα α α θε ο μι
λω ω ων τοις εν Α α α α δη ως πα α α
ντο ο δυ υ να α μο ος

Ἦχος Βου

ὠδή ε'

H ε ο φα νει ας σϛ Χρι στε της προς η μας συ
μπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α

νε σπερον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας ε κραυγα ζεν
α να στη η η σονται οι νε κροικαι ε γερ θη σον
ται οι εν τοις μνη μει οισ και πα αντες οι εν τη γη
α γαλ λι α σοονται

Δ ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δοξα σοι

Ν ε ο ποι εις τως γη γε νεις ο πλα στρω γος χο
ι κος χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ φαι
νσι το συ νον σοι Λο ο ο γε ε μυ στηρι ον ο
ευ σχη η η μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν τος
βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι με γα λο πρε
πως και νο ποι ουν το ος με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Δ ι α θα να του το θνη τον δι α τα φης το
φθα ρ τον με τα βαλλεις α φθα ρ τι ζεις γαρ θε ο πρε

πεστατα α πα θανα τι ι ι ζων το προσλημμα
 η γαρ σα α αρξ σα δι α φθο ραν εκ ει δε Δεσπο τα
 ου δε η ψυ χη σα εις Α δα ξε νο προ πως ε
 γκα τα λε λει ει πται

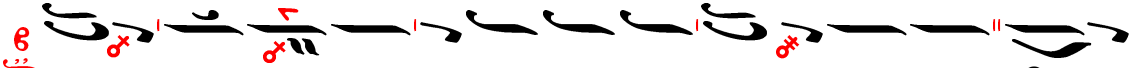
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ωνας των αι
 ωνων α μην

Ε ξ α λο χευ τσ προελ θων και λογ χευ θεις την
 πλευ ραν Πλα αστρο γε μη εξ αυ της ειρ γα σωτην α να
 πλα σιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο με νος α φυ
 πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζων και
 ζω ην ε γει ραας εξ υ πνα και της φθο ρας ως πα
 ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

Η ο φα νει ας σα Χρι στε της προς η μας συ
 μπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α

 νε σπερον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας ε κραυγα ζεν

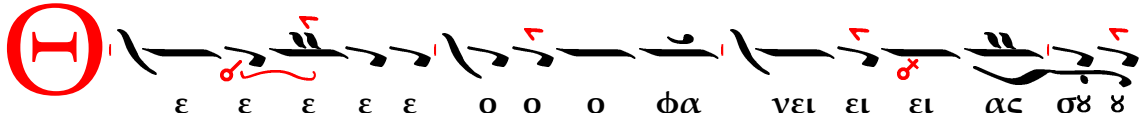
 α να στη η η σονται οι νε κροι και ε γερ θη σον

 ται οι εν τοι οισ μνη μει οισ και πα αντες οι εν τη γη

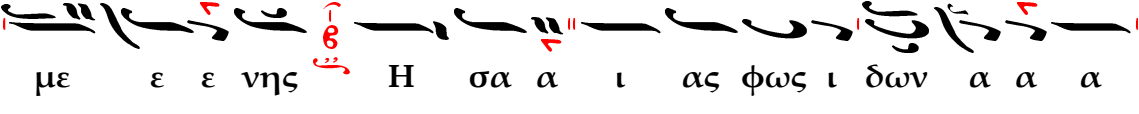
 α γα λ ι α σο ο νται

Ἀργή καταβασία.

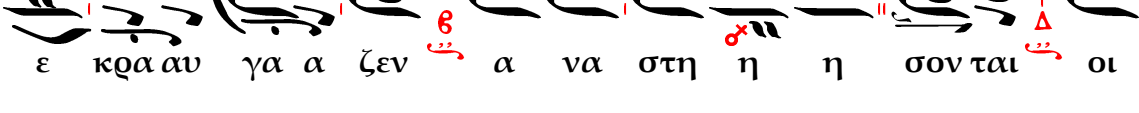
Ἦχος Βου

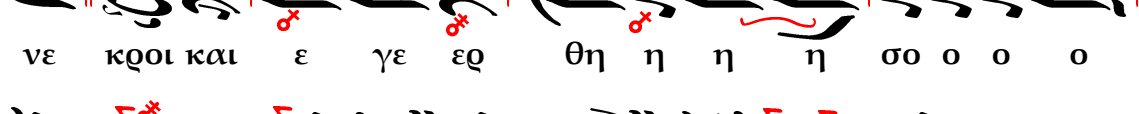

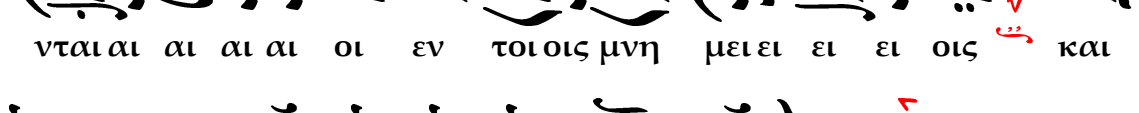
 ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας σϛ ϛ

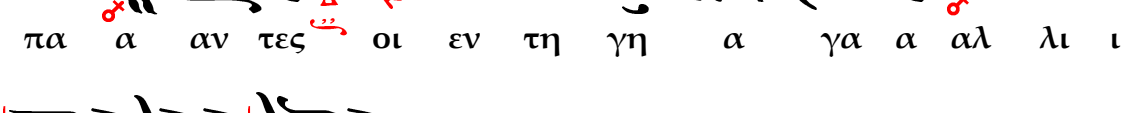
 Χρι ι στε της προς η μα ας συ μπα θω ωως γε ε ε νο

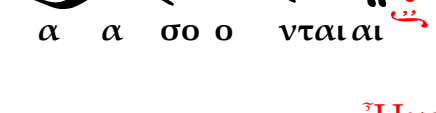
 με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι δων α α α

 νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο ορ θρι ι σα α ας

 ε κρα αυ γα α ζεν α να στη η η σονται οι

 νε κροι και ε γε ερ θη η η η η σο ο ο ο

 νται αι αι αι αι οι εν τοι οισ μνη μει ει ει οισ και

 πα α αν τες οι εν τη γη α γα α α λ λι ι

 α α σο ο νται αι

Ἦχος Βου

ᾠδή στ'

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη

στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σα γαρ τον τυ υπον φε

ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος ως

εκ θα λα α μ τθ θη ρος α νε θο ρε προ σε

φω νει δε τη κσ στω δι α οι φυ λα σσο ο ο με νοι

μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα τε λι πε ε

τε

Δ ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης Λο γε

ης με τε σχες σα ρ κος ει γαρ και λε ε λυ ται σα ο

να ος εν τω και ρω τθ πα α α θς αλ λα και

ου ου τω μι α ην υ πο στα σις της θε ο τη

τος και τη ης σα ρ κος σα εν αμ φο τε ε ε ροις γαρ εις

υ πα ρ χεις Υι ος Λο γος τθ θε ο θε ος και αν θρω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Βροτοκτοονον αλλουθεοκτοονον
εφυτοπταισματς Αδαμ ειγαρκαιπεεπονθε
σς τηςσαρκοςηχοικη ουσιιια αλληθε
οοτηςαπαθηςδιεμινε τοφθαρονονδε
σς προςαφθαροσιιιανμετεεστοιχειωσας και
αφθαροτςζωης εδειξασπηγηνεξαναστασεεως

Καινυκαιαει καιεις τς αιωναςτων αι
ωνωνα μην

Βασιλευει αλλουκ αιωνιιζει
Αδης τς γε νς των βροτων συγαρτεθειειςεντα
φωκραταιεζωαρχικηπαλαααμη τατςθα
ναατς κλειθραδιιεσπαραξας καιεκηρου
ξας τοις απαιωωω νος εκεικαθευδςσιλυ
τρωσιν αψευδη Σωτεργεγονωςνεκρων πρωτοτοοκος

Ἡ καταβασία

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σϛ γαρ τον τυ υπον φε
ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος ως
εκ θα λα α μϛ τϛ θη ρος α νε θο ρε προ σε
φω νει δε τη κϛ ϛ στω δι α οι φυ λα σσο ο ο με νοι
μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα τε λι πε ε
τε

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου-θ

Σ υν ε σχε θη η η η α α αλλ ου ου κα α α
τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ε ε ρ νοι οι οις κη
τω ω ω οις Ι ι ω ω νας σου γαρ το ο ον τυ υ
υπον φε ε ε ρων τϛ πα θον τος και τα φη η δο ο
ο θε ε εν τος ως εκ θα λα α α μϛ τϛ θη
ρος α α νε ε θω ω ω ρε ε ε ε ε προ σε
φω ω ω νει ει ει δε τη κϛ ϛ στω δι ι ι ι

α ο ι φ υ λ α σ σ ο ο ο μ ε ν ο ι ο ι μ α τ α ι α ι α
 και αι ψευ δη η η η η η η η η η η ε
 λε ε ο ν αυ τοις ε γκα α α τε ε λι ι πε ε
 τε ε

Ἦχος π̄ Βου
 ᾠδὴ ζ'

Α φ ρ α σ τ ο ν θ α αυ μα ο εν κα μι ι ι ν ω
 ρ υ σα με ν ο ς τ ρ ς ο σ ι ι ς Παι δ α ς εκ φ λ ο γ ο ς εν
 τ α φ ω ν ε κ ρ ο ς α π ν ς κ α α τ α τι θε τ αι ει ς σω τη
 ρ ι αν η μ ω ν τ ω ν με ε λ ω δ ο ν τ ω ν Λυ τ ρ ω τ α ο Θε
 ο ς ευ λο ο γ η τ ο ς ει

Δ ο ξ α σοι ο Θε ο ο ο ς η η μ ω ν δο ξ α σοι

Τ ε τ ρ ω τ αι Α α δ η ς εν τη καρ δι ι ι α α
 δε ξ α με ν ο ς τον τ ρ ω θε εν τ α λο γ χ η τ η ν π λε υ ρ αν
 και σ θε νει π υ ρ ι θει ω δ α α πα ν ω με ν ο ς ει ς σω
 τη ρ ι αν η μ ω ν τ ω ν με ε λ ω δ ο ν τ ω ν Λυ τ ρ ω τ α ο

Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δοξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γα αρ

δε ξα με νος ως υ πνυ σεν τα τον Δη μι ον γον ζω

ης θη σαν ρος θει ος α α να δεδει κται εις σω τη

ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω τα ο Θε

ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α φω ω

κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χεται ζω η και

τς τον πη γη δει κνυ σιν εν ε γε ρ σε ως εις σω τη

ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω τα ο Θε

ος ευ λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ωνας των αι
 ω νων α μην

Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α δη η
 α χωριστος και εν τα α φω και εν τη Ε δεμ θε
 ο της Χρι στς συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω τη
 ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω τα ο Θε
 ος ευ λο ο γη τος ει

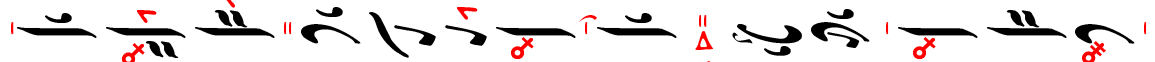

Η καταβασία

Α φρασ τον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω
 ρυ σα με νος τας ο σι ι ρς Παι δας εκ φλο γος εν
 τα φωνε κρος α πνης κα α τα τι θε ται εις σω τη
 ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω τα ο Θε
 ος ευ λο ο γη τος ει

Αργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Α φρασ τον θα α α α αυ μα ο εν κα μι

 ι νω ρυ υ σα α α α με ε ε ε νος τδ ςς

 ο ο σι ι ι ους Παι δά ας εκ φλο ο ο γος εν

 τα α α φω νε ε ε κρος α πνς κα τα α

 τι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη η ρι ι ι

 αν η η μων τω ω ων με ε ε λω δς ς ς ν των

 Λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος ευ λο ο ο ο ο γη η

 το ο ος ει

Ἦχος Βου

ώδη η'

Εκ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τωσαν

 τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροις λο

 γι ζεται ο εν υ ψις οις οι κων και τα φω σμι κρω ξε

 νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α α

 νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψς ς τε εις παν τας τδ

 ςς αι ω νας

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Λ ε λυ ται α χρα ντος να ος την πεπτω κυι αν δε
συν α νι στη σι σκη νην Α δα αμ γαρ τω προ τε ρω
δευ τε ρος ο εν υ ψι ροις οι κων κα τηλ θεν με χρις
Α δ ο τα μει ων ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α
α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψ ο ο τε εις παντας
τ ο ς αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Π ε παυ ται τολ μα Μαθη των Α ρι μα θαι ας δε
α ρι στευ ει Ι ω ση φ νε κρο ον γαρ και γυ μνον θε
ω με νος τον ε πι παν των θε ον αι τει ται και κη
δευ ει ει κραυ γα ζων οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις
α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψ ο ο τε εις παντας
τ ο ς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τ ο ς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τη

τος ω α φρα στ α νο χης ε κω ων γαρ υ πο γης

σφρα γι ζεται ο εν υ ψι ροις οι κων και πλα νος θε

ος συ κο ο φα ντει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε

ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς τε εις

παντας τς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω σαν

τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροις λο

γι ζεται ο εν υ ψι ροις οι κων και τα φω σμι κρω ξε

νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α α

νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς τε εις παντας τς

ς αι ω νας

Ἀρχὴ καταβασίας.

Ἦχος Βου

Ε ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου ου
 ρα α νε και σα λε ευ θη τω ω σαν τα θε με ε
 λι ι ι α α τη ης γης ι δου ου ου γαρ εν νε
 κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε ται ο
 ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι σοι ο ις οι οι κων
 και αι τα φω σμι ι κρω ξε ε ε νο ο ο δο χει ει ει
 ται ον Παι δε ε ες ε ε ευ λο γει ει ει τε Ι
 ε ρει εις α α ανυ μνει ει ει τε λα ο ος υ
 πε ρυ υ ψυ υ υ τε εις πα α αν τας τϵ υ υ υς αι
 αι ω ω ω νας

Ἦχος Δι-Ϟ

ὠδή θ'

Μ η ε πο δυ ρυ μϞ Μητερ κα θο ρω
 σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ νε
 λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ο ξα
 σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη α παυ στως ως

Θε ος τς εν πι στει και πο θω σε με γα λυ νο ον τας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δοξα σοι

Ε πι τω ξε νω σθ το κω τας ο δυ

νας φυ γσ σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισ θην

α να ρ χε Υι ε νυν δε σα Θε ε ε μσ απ νν ο

ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης πα ρατ

το μαι δει νως αλλ α να α α στη θι ο πωε με γα

λυν θη σω ω μαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι

ττσ σιν Α δσ οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε νον

βλε πον τες στο λην η μαγ με νην Μη η η τερ της

ε εκ δι κη σε ως τς εχ θρσ εν σ αυ ρω ω ω γαρ πα τα

ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και με γα λυ νω ω

σε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ωνας των αι

ωνων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε

σθω σαν παντες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε σκυ

λε ευται Α δης με τα μυρων γυ ναι αι αι κες προ συ υ

παν τατωσαν τον Α δαμσυντη Ε ε ευ α λυ τρου μαι

παγγε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα να στη σο ο

μαι

Ἡ καταβασία

Ἦχος Δι-θ

Μ η ε πο δυ ρθ μθ Μητερ κα θο ρω

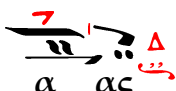
σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ νε

λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ο ξα

σθησομαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη α παυ στωςως

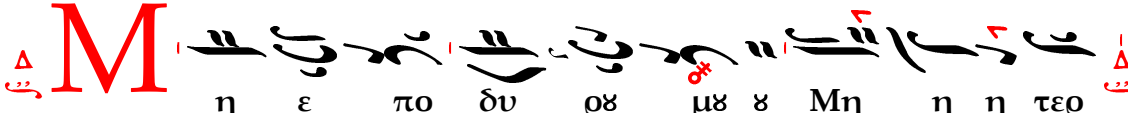

 Θε ος τς εν πι στει και πο θω σε με γα λυ νο ο ντα

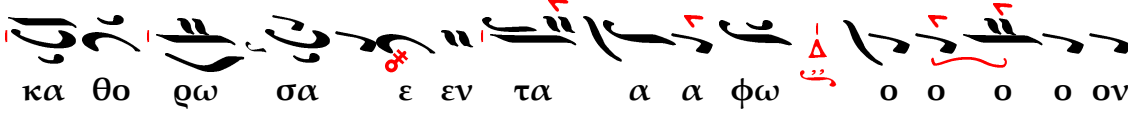

 α ας

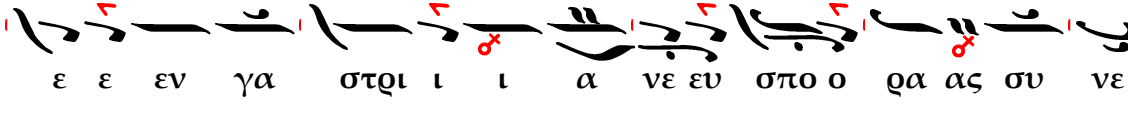
Ἀργὴ καταβασία.
 Ἦχος π̄ Δι-Ϸ

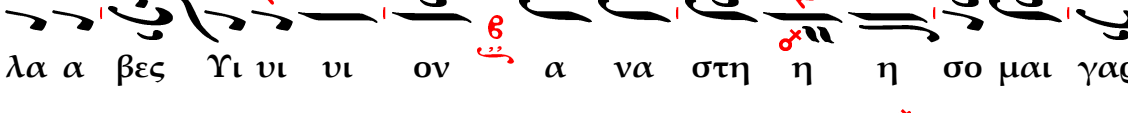
Μ η ε πο δυ ρς μϷ Ϸ Μη η η τερ

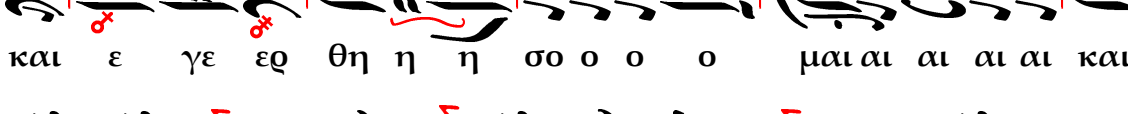
 κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο ον

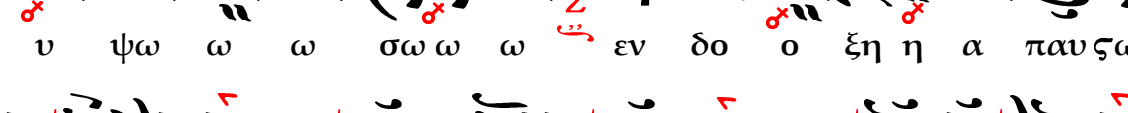
 ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας συ νε

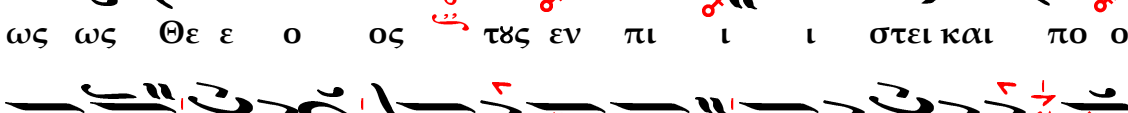
 λα α βες Υι υι υι ον α να στη η η σο μαι γαρ

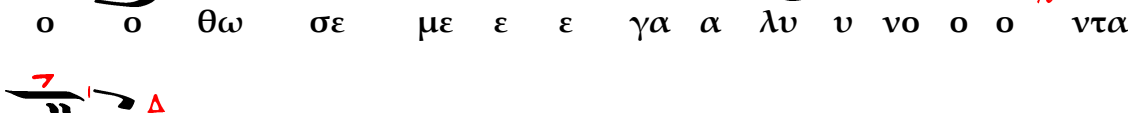
 και ε γε ερ θη η η σο ο ο ο μαι αι αι αι και

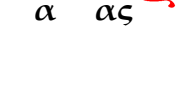
 υ ψω ω ω σω ω εν δο ο ξη η α παυ Ϸω

 ως ως Θε ε ο ος τς εν πι ι ι στει και πο ο

 ο ο θω σε με ε ε γα α λυ υ νο ο ο ντα

 α ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἐνδον τοῦ ἱεροῦ Βήματος·

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις

ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θες προ στον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον
Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα
σοι οι οι

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἶτα σβήνουσιν ὅλα τὰ φῶτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χορὸς τῶν ψαλτῶν συγκεντρούμενος εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα εἴθισται νὰ ψάλλῃ κατανυκτικώτατα τό·

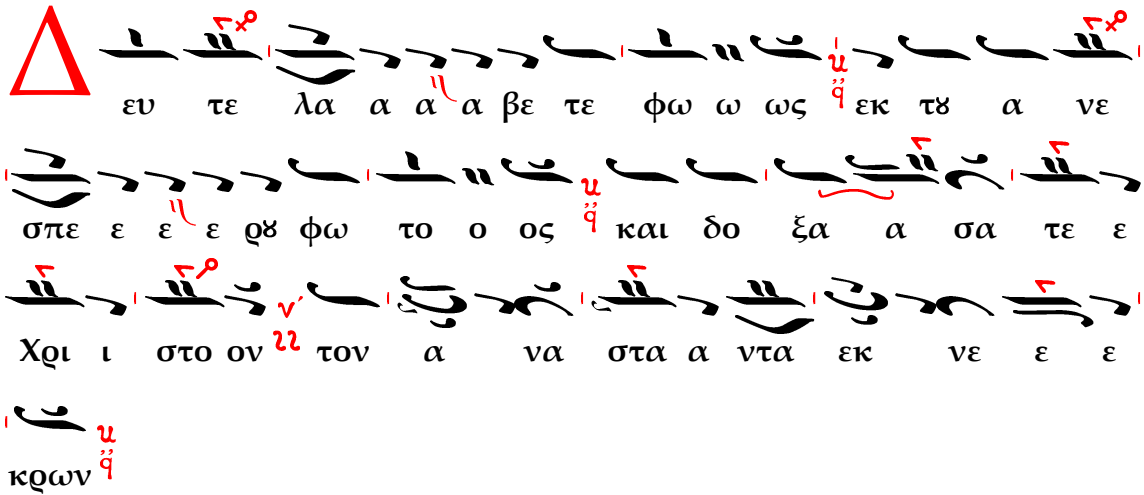
Ἐωθινὸν ζ'. Ἦχος βαρὺς.

Ἦχος Γα

I δου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η μει
 ει ει ον Μα ρι ι α εστη κα ασ²² πο λυ σκο ο ο το
 ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν υφ ου²² που
 τεθει ται αι ζη τει εις ο Ι η σου ους αλλ ο ο ρα τους
 συν τρε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η τας²² πως τοις ο θο ο
 νι ι ι οις και αι τω σου ου δα ρι ι ι ω την
 α ναστα α σι ι ι ιν ε ε τε κμη ρα ντο ο και α νε
 μνη σθη η σαν της πε ρι ι του ου ου του γρα α φης μεθ
 ω ω ων και δι ι ων και η μεις πι ι στευ σα αν τες α
 νυ μνου με εν σε τον ζω ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον²²

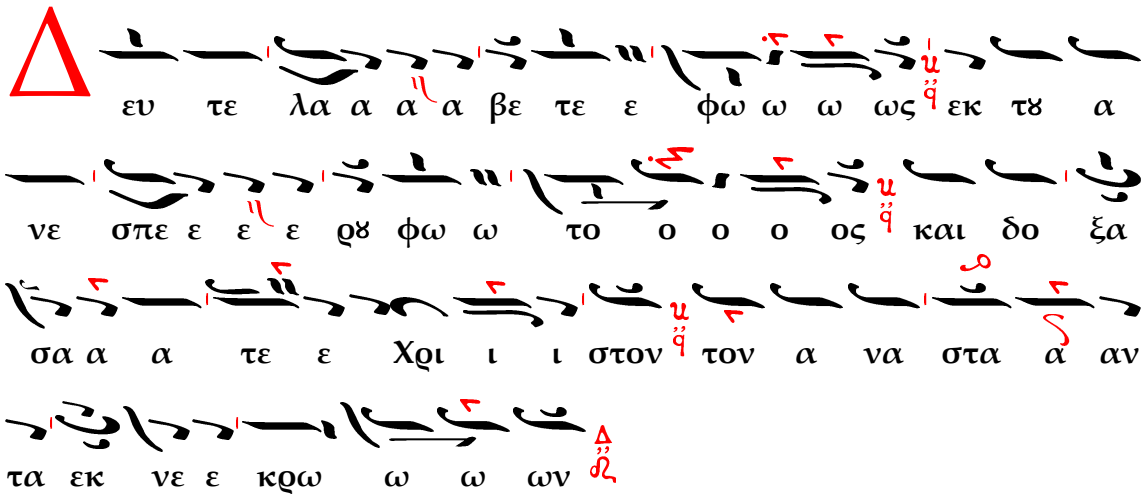
Μετὰ ταῦτα ὁ προεστῶς (ὁ ἱερεὺς) ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην κρατῶν τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀναφθεῖσαν ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἐξῆς.

Ἦχος Πάφ

 Δ ευ τε λα α α α βε τε φω ω ως εκ τϷ α νε
 σπε ε ε ε ρϷ φω το ο ος και δο ξα α σα τε ε
 Χρι ι στο ον τον α να στα α ντα εκ νε ε ε
 κρων

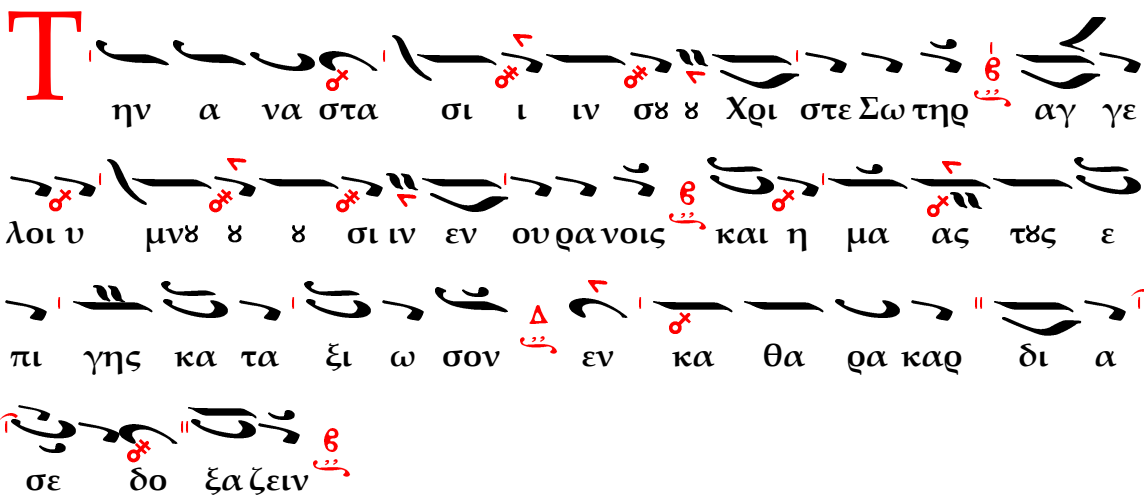
Ὡς ψάλλεται συνήθως ἐκ παραδόσεως

Ἦχος Πάφ

 Δ ευ τε λα α α α βε τε ε φω ω ω ως εκ τϷ α
 νε σπε ε ε ε ρϷ φω ω το ο ο ο ος και δο ξα
 σα α α τε ε Χρι ι ι στον τον α να στα α αν
 τα εκ νε ε κρω ω ω ων

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, προηγούμενων λαμπάδων καὶ τῶν ἑξαπτερούγων καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλοντες τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Δι

 Θ ην α να στα σι ι ιν σϷ Ϸ Χρι στε Σω τηρ αγ γε
 λοι υ μνϷ Ϸ Ϸ σι ιν εν ουρα νοις και η μα ας τϷ ε
 πι γης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α
 σε δο ξα ζειν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὅταν δὲ φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισμένον τρισκέλιον, ἀποτίθησιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λέγει ὁ διάκονος·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Β' Ἑωθινόν (Μαρκ. ιζ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ εὐθύς ἄρχεται

Ο ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χριστοσ ἀνεεστη ἐκ νεεκρων θανατω
θανάτον πατη ηησα ααας και τοις εν
τοις μνημασι ζωην χαρισαμενος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χριστοσ ἀνεεστη ἐκ νεεκρων θανατω
θανάτον πατη ηησα ααας και τοις εν τοι
οις μνημασι ζωην χαρισαμενος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ

Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

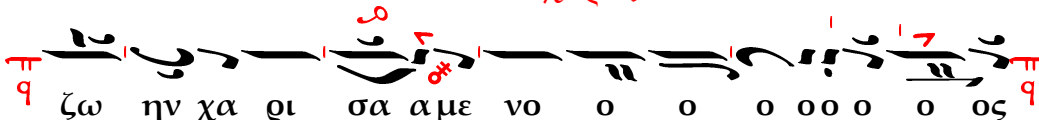
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀνοιχθειῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ὁ δὲ προεστῶς, ἐφεπόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ κανόνος.

Ποιεῖ δὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ κανόνος ἐξάπαντος ὁ προεστῶς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ χοροῦ μέρος, εἰ καὶ τὸ ἀριστερὸν ἴσως λαγχάνῃ· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο χορῶν ἐνάρξεως.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ἰβ', καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἥτοι Ἐκάστης ὥδης τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσει τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων

τροπαρίων· Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ᾠδὰς.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἀγίου Βήματος, συναπτῆ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ᾠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα οι
Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς
ζω ην και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος
η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α
δο ον τας

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα τω
α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως Χρι
στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον τα
τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α δο ον
τες

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω δε

κοσμος ορατος τε α πας και α ορατος
 Χριστος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη αι ω ω
 νι ι ος

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα οι
 Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γα ρθα να του προς
 ζω ην και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος
 η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α
 δο ον τας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
 τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα
 ρι σα α με ε νος (τρεις)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
 θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
 ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σου ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ

δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ γ'

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα του ρ γου με νον ⁹ αλλ α φθα ρ σι ας πη
γην ^Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν ω στε ρε
ου ου με ε θα ⁹

Νυν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ^Δου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ⁹ ε ορ τα ζε τω γουν
πα σα κτι ι σις ^Δ την ε γε ρ σιν Χρι στου ^Δ εν η ε στε
ρε ε ω ω ται ⁹

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε ^Δ συ νε γει ρο μαι ση
η με ρον α να σταν τι σοι ⁹ συ νε σταυ ρου μην σοι χθες
^Δ αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ ^Δ εν τη βα σι λει ει
α α σου ⁹

Καταβασία.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα του ρ γου με νον ⁹ αλλ α φθα ρ σι ας πη

γην εκ τα αφου ομ βρησαν τος Χρι στου εν ω στερε
ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα
ρι σα α με ε νος (τρεις)

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὔρουσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδῖω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Εἶτα αἰ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ὠδή δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ βα
κουμ στη τω μεθη μων και δει κνυ υ τω φα ε σφο ρον
αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη
ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν το
δυ υ να α μος

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ ου
σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α μνο ος
προ ση γο ρευ ται α μω μος δε ως α γε υστος κη λι δος
το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε ος α λη
θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος η
μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ παν των
τε θυ ται Πα α σχα το κα θα ρ τη ρι ον και αυ θις
εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο συ νης η
μιν ε λα μψεν η η λι ι ος

Ο θε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δς κι βω
του η λα το σκιω των ο λα ος δε του θε ου ο α
γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων τες ευ φραν
θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν το
δυ υ να α μος

Καταβασία.

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα
κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε σφο ρον
αγ γε λον δι α προ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη
ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν το
δυ υ να α μος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα
ρι σα α με ε νος (τρεις)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν τι
μυ ρουτον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη
και Χρι στον ο ψο μεθα δι και ο συ νης η λι ον πα
σι ζω ην α να τε ελλ οον τα

Τ ην α μετρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του Α
δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες προς
το φως η πει γον το Χρι στε α γαλλ ο με νω πο δι
Πα σχα κρο τεν τεσαι ω ω νι ι ον

Π ρο σελθω μεν λαμπα δη φο ροι τω προ ι ον τι
Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω και συ νε
ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα σχα Θε ου
το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν τι
μου ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω δε σπο τη
και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον πα
σι ζω ην α να τε ελλο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα
ρι σα α με ε νος (τρεις)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ στ'

Κ α τη λ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και συ
νε τρι ψας μο χλους αι ω νι ο υς κα το ο χ ρ ος πε πε δη με

ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους Ι ω
νας ε ξα νε εστης του τα φου

Φ υ λα ξας τα ση μαν τρα σω α Χρι στε ε ξη
γε ρ θης του τα α φου ο τας κλει σ της Πα ρ θε νου μη η
λυ μη να με νος εν τω το κω σ και α νε ω ξας η
μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Σ ω τε ρ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει ον
ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα γα γων τω
Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη τον Α δα μ
α να στα ας εκ του τα φου

Καταβασία.

Κ α τη λ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και συ
νε τρι ψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε δη με
ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους Ι ω
νας ε ξα νε εστης του τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να

τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω ην χα
 ρι σα α με ε νος (τρεις)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
 θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
 ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβῶν· ὦ φίλοι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνείλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κρᾶξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῆ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχ. Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον,
Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος.
Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ προφηταποστόλου,
Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.
Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα,
Οὓς Δαυῖδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας.
Παῦλος καλεῖ σε, Ροῦφ΄, Ἀπόστολος μέγας,
Ἐκλεκτὸν ὄντως, ὦ, ἐπαίνου ἀξίου!
Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα,
Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.
Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.
Ὀγδοάτη μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμάκαρ, Κελεστίνε,
Χοροῦ διίστα μὴ μεμακαρισμένου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κουλικᾶς, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αφξδ΄ (1564), ὀγγίνοις (ἦτοι τζιγγελίοις) τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Κουλικᾶν δὲ πῶς σιωπῆ παρίδω,
Ὅς ὀγγίνοις τέθνηκεν ὑπὲρ Κυρίου;

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Παυσίλυπος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Παυσίλυπος γῆς λιπῶν παροικίαν,
Εἰς παυσίλυπον ἔρχεται κατοικίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ναύκληρος ὁ ἐν τῇ Κῶ, μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αχξθ΄ (1669), πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Πλεύσας θάλασσαν ἐν πυρὶ τὴν τοῦ βίου,
Ναύκληρ΄ ἔφθασας εἰς γαληνοὺς λιμένας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Φιλαρέτου τοῦ κηπουροῦ, τοῦ ἐν Καλαβρία ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀσκησιν μακρὰν Φιλάρετος ἀνύσας,
Λύχνος ἰλαρὸς δι΄ ἐγκρατείας φαίνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Γενναδίου τοῦ Διονυσιάτου.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Γεννάδιος τὴν Κάραν ξίφει,
Δήμοις Ὁσίων καὶ Ἀθλητῶν συνήφθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος,

Ἐπισκόπου Νόβγκοροντ τοῦ ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου ἀναπαυομένου.

Στίχ. Ὅρια Νήφων μὴ μεταίρων Πατέρων,
Οἰκεῖ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἄσειστον Πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ρούφου τοῦ ἀναχωρητοῦ τῆς
Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Τί θέλεις, Ρούφε, ἀναχωρῶν αἰείπου;
Χριστὸν ζητῶ! Ἄνελθε! Τοῦτον θεώρει.

Εἶτα τοῦ Πάσχα.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον
Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄιδου μόνος,
Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον
Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,
τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ·
σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν,
τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α
πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει αν

ο μ ο ν ο ς ε υ λ ο γ η τ ο ς τ ω ν Π α τ ε ρ ω ν Θε ο ς κ α ι υ π ε
ρ ε ε ν δ ο ο ξ ο ς

Γ υ ν α ι α κ ε ς μ ε τ α μ υ ρ ω ν θ ε ο φ ρ ο ν ε ς ο
π ι ι σ ω σ ο υ ε δ ρ α μ ο ν ο ν δ ε ω ς θ ν η τ ο ν μ ε τ α δ α κ ρ υ
ω ν ε ζ η η τ ο υ ν π ρ ο σ ε κ υ ν η σ α ν χ α ι ρ ο υ σ α ι ζ ω ω ν τ α θ ε
ο ν κ α ι Π α σ χ α τ ο μ υ σ τ ι κ ο ν σ ο ι ς Χ ρ ι σ τ ε ε Μ α θ η τ α ι ς
ε υ η γ γ ε λ ι ι σ α α ν τ ο

Η α ν α τ ο υ ε ο ρ τ α ζ ο μ ε ν ν ε κ ρ ω σ ι ν Α δ ο υ
τ η ν κ α θ α ι ρ ε σ ι ν α λ λ η ς β ι ο τ η ς τ η ς α ι ω ν ι ο υ α π α ρ
χ η ν κ α ι σ κ ι ρ τ ω ν τ ε ς υ μ ν ο υ ο υ μ ε ν τ ο ν α ι τ ι ο ν τ ο ν μ ο ν ο ν
ε υ λ ο γ η τ ο ν τ ω ν Π α τ ε ρ ω ν Θε ο ν κ α ι υ π ε ρ ε ε ν δ ο ο
ξ ο ν

Ω ς ο ο ν τ ω ς ι ε ρ α κ α ι π α ν ε ο ρ τ ο ς α υ τ η
η σ ω τ η ρ ι ο ς ν υ ξ κ α ι φ ω τ α υ γ η ς τ η ς λ α μ π ρ ο φ ο ρ ο υ η
μ ε ε ρ α ς τ η ς Ε γ ε ρ σ ε ω ς ο υ ο υ σ α π ρ ο α γ γ ε λ ο ς ε ν

η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα τι κως
 πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α
 πα θς το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει αν
 ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε
 ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
 τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα
 ρι σα α με ε νος (τρεις)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
 θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
 ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδή η'

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα η
 μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε
 ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι πα
 νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι στον εις τους αι
 ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος της
 θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω η
 με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας τε Χρι
 στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον ως Θε
 ον εις τους αι ω νας

Χ **E** υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι
 ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

A ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου ους σου Σι ων
 και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ γει
 εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρ ρα και θα λα σ

σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι ευ λο

γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ σις

υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις σε βε

βα πτι σμε θα και σε ευ λο γου μεν εις παν τας τους αι ω

νας

Χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα η

μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε

ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι πα

νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι στον εις τους αι

ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα
ρι σα α με ε νος (τρεις)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου σι
ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα να σταν
τατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α

νε τειλε⁹ χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων^Δ σου υ
δε α γνη τερ πουθε ο το ο κε^Δ εν τη ε γερ σειτου
το οκουου σου⁹

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα
να στα αν τα^Δ τρι η με ρον εκ τα φου²² Χρι στον τον ζω
ο δο την⁹

Φω τι ζου φω τι ι ζου^Δ η νε α Ι ε ρου σα
λημ^Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α
νε τειλε⁹ χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων^Δ σου υ
δε α γνη τερ πουθε ο το ο κε^Δ εν τη ε γερ σειτου
το οκουου σου⁹

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον θυ
υ μα^Δ α μνος Θε ου ο αι ρων²² την α μαρ τι αν
κο σμου⁹

Ωθει ας ω φι λης^Δ ω γλυ κυ τα της σου φω

νης⁹ μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε πηγ γει
λω ε σε σθαι⁹ με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε^{Δ, ρ}
η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι δος^{Δ, ρ} κα τε χον
τες α γαλ λο ο με ε θα⁹

Σ με ρον πα σα κτι ι σις^{Δ, ρ} α γαλ λε ται και
χαι αι ρει^{Δ, ρ} ο τι Χρι στος α νε στη²² και Α δης ε σκυ
λευ θη⁹

Ω θει ας ω φι λης^ρ ω γλυ κυ τα της σου φω
νης⁹ μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε πηγ γει
λω ε σε σθαι⁹ με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε^{Δ, ρ}
η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι δος^{Δ, ρ} κα τε χον
τες α γαλ λο ο με ε θα⁹

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{Δ, ρ}

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ

πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη τος το
κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι
στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του Θε ου και
δυ να μιν δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου ου με τα
σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι
λει ει α ας σου

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε και ρε ευ λο γη με
ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ Υι ος
α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι
στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του Θε ου και
δυ να μιν δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου ου με τα

σχει ει εν εν τη α νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι
λει ει α ας σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω με
ε νη Α γνη Πα ρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν ε ρω
χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ
τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α
νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου Σι ων
δε α γνη τε ρ που θε ο το ο κε εν τη ε γε ρ σει του
το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα
ρι σα α με ε νος (τρεις)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα

θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

 ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ α ρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα σι λε

 ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα νε ε ε

 στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και κα τα ρ

 γη η σας θα α να τον Πα σχα της α φθα ρ σι ας

 του κο σμου ου σω τη η ρι ον

ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι

 ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ

 ψι ι ι ι σοις σοι προ ε πει υ μνος τω ω ω ω

 Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
αι δυ να α α μεις α αυ τϵ ϝ σοι πρε ε πει
υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του
αι νει τε αυ τον κα τα το πληθος της με γα λω συ
υ νης α α αυ του

Πα μου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα α α
Πα θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α α α στα
α α α σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει τε
αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα α
α α α ρα

Ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα να
τον κα τα ργη η σας και α να στας εκ των νε ε ε κρων
ει ρη νευ σον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε ως μο νος
παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ γα
α α α α νω

Ο^{Πα} τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α να
στησας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι ω σον
η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ μνιν
και δο ξα α α α ζει ει ει εν σε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλλα λαγ μου πα σα πνο
η αι νε σα α α τω τον Κυ ρι ι ι ον

Τ^{Μ Πα} ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βα σιν δο ξα ζο οντες
^{Μ Πα} υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε εκ Πα αρ
θε ε νου και α χω ρι στος υ πηρ χες τω ω ω Πα
α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και ε κου σι ως υ
^{Μ Πα} πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης ε εκ του ου τα α

φου ως εκ πασταδος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων ι να
σω σης τον κο ο ο σμον Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα
α α α σοι

Στιχηρά του Πάσχα μετά των στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη τω
σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α πο προ
σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δεικται Πασχα και νον Α γι ον Πα α σχα μν στι
κον Πασχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο
λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα με γα
σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν του πα ρα δει ει σου
α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α γι α α ζον πι
στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε λι
στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η μων
χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι στου
τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι ε
ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α σα
με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ χο ο
με νον

χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο προ
σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη τωσαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε ος
ε πι στασαι προς το μνη η μα του Ζω ο δο ο ο ο
του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη με νον και
αυ τος προσ φθε γξα με νος αυ ται αι ου τως ε λε γε τι
ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα των νε κρων τι θρη
νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν φθο ρα α πελ θουσαι
κη ρυ ξα τε τοις αυ του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι
ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν εν αυ
τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα Πα
σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα εν χα
ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω ω ω Πα σχα
λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου ση με ρον
ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα
ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ ξα τε Α πο στο ο ο ο
λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω Πνε
ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα α σε ω ως η με ε ε ε ε ρα

και λαμ πρυν θω ω με εν τη πα νη γυ υ υ υ
 ρει και αλ λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν α α δε ελ φοι και
 τοις μι σου ου ου σιν η η μας συγ χω ρη η σω ω
 μεν πα α αν τα α τη α α να στα α α α σει και αι
 ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στο ος
 α νε στη η εκ νε ε κρων θα να τω ω θα α να το ον
 πα τη η η η σας και τοις εν τοι οις μνη η μα α σι
 ζω ην χα α ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου, καὶ ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάσωνται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω·

Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἴσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος· ὁ δὲ καθηγούμενος, ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἱερέα, λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἴσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως. Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν ἱερέα καὶ τὸν καθηγούμενον, καὶ ἴστανται κάκεινοι ἔνθα ἂν τύχῃσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμόν, ἀναγινώσκειται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἢ τοῦ ἐκκλησιάρχου ἢ τοῦ ἱερέως· ἴστανται δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἅπαντες, καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.

* Ὁ λόγος οὗτος ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάσσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ ὀρθή θέσις του, διότι ἀποτελεῖ προετοιμασίαν διὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν. Θὰ ἦτο λοιπὸν εὐχῆς ἔργον, νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀρχικὴν του θέσιν, διότι ἡ ἀνάγνωσις του μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν εἶναι πρωθύστερος καὶ ἀνακόλουθος.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

Η τὸ σο μα τος σὸ κα θα περ πυρ σος εκ λαμ ψα
σα χα ρις την οι κὲ με νην ε ε φω τι ι σεν α φυ
λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαν ρος ε να πε θε το
το υ ψο ση μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι ω αν νη
Χρυ σο σο με πρε σβευε τω Λο γω Χρι σω τω Θε ω
σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μω ω ω ν

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

ᾠχος ᾠδῆ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ α να τω
θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι ος ε εν
τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

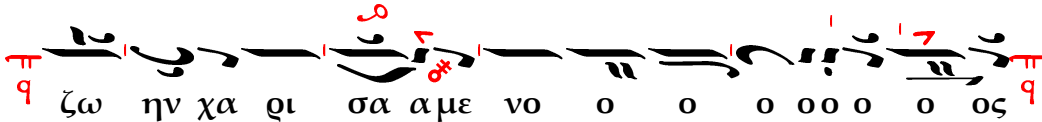
Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεύς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας

Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

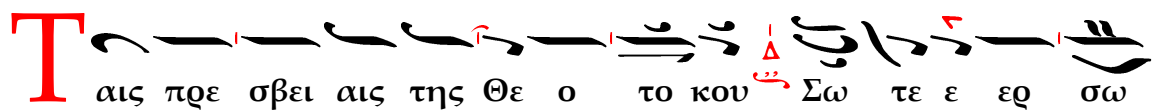
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

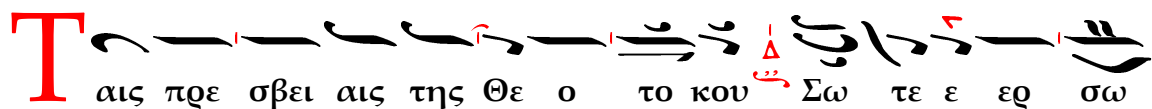
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

σονη μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

σονη μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ρ ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ρ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λ8 8 ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ΞΖ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω ναςτων αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος 8 Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα

ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν·

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω
θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ος ε εν
τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω
θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ος ε εν
τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω
θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ος ε εν
τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

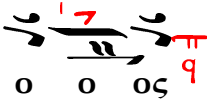
X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω

 θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι ο ις ε εν

 τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

 ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

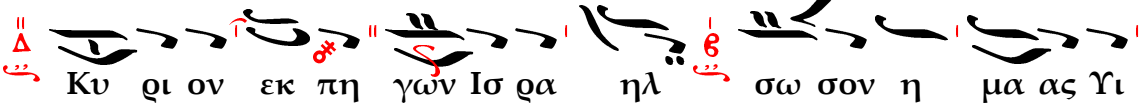
Εισοδικόν.

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Εν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

 Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα ας Υι

 ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

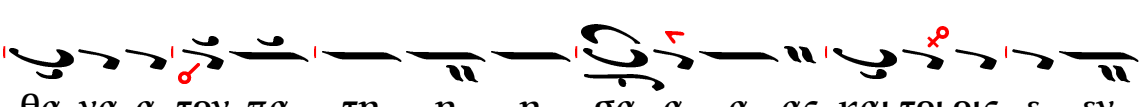

 ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ρ ι α

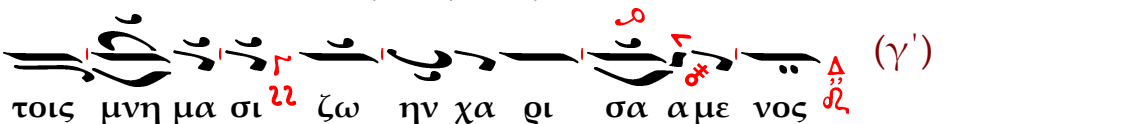
Ἦχος Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω

 θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ο ις ε εν

 τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-θ

Προ λα βει σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι αμ

και ευρουσαι τον λιθον απο κυλισθε ντα τσ μνημα
 τος η κου ον εκ τσ Αγγε λσ τον εν φω τι α
 ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε κρων τι ζη
 τει τε ως ανθρωπον βλε πε τε τα εν τα φι α
 σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω κη ρυ ξα τε
 ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω σασ τον θα να τον
 ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος του σω ζοντος το γε
 νος των αν θρω ω ω ω των

Κοντάκιον του Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ει και εν τα φω κα τηλ θες α θα α να τε α
 λλα του Α δσ κα θει λες την δυ να μιν και α νε στης
 ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι Μυ ρο φο
 ροις φθε γ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α πο στο λοις ει
 ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε σου ου σι πα
 ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες⁹ α α θα να α τε² α
 λλα του Α δα κα θει λες⁹ τη ην δυ να α μιν² και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος⁹ γυ ναι ξι Μυρο
 φο ρις φθε γξα με⁹ νο ος χαι ρε ε τε² και τοις σοις Α
 πο στο ο λοις⁹ ει ρη ην δω ρου με νος⁹ ο τοις πε σου σι
 πα ρε χων⁹ α α να στα α σι ι ι ι ν²

Ἦχος 4 Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε² Χρι
 στο ο ο ο ν ε ε νε δυ υ σα σθε² Α λλη
 λ8 8 8 8 ι ι ι ι α⁹ (δισ)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε² Χρι
 στο ο ο ο ν ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λ8 8 8 8 ι ι ι ι α⁹

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι²
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην

Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α

λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α

Νε ε δυ υ υ υ ναα α α μισ

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι εις

Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε βα α

Νη α α πτι ι ι ε **Πα** πτι σθη τε ε ε ε ε ε

Α Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε νε

δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε

Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι

α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμός ριζ΄ (117).

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦχος **Νη ς**

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι ος

α γα λλι α σω με ε θα και ευ φραν θω μεν εν αυ τη

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ο τι εις τον αι

ω να το ε λε ος αυ τσ

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι ος

α γα λλι α σω με ε θα και ευ φραν θω μεν εν αυ τη

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ο τι εις τον αι

ω να το ε λε ος αυ τσ

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι ος

α γα λλι α σω με ε θα και ευ φραν θω μεν εν αυ

τη η η η η η

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α' 1-8).

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε

δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. ᾠδὴ δ΄. **Ψαλμὸς ρα΄ (101).**

ᾠδὴ Δι

A λληη λϑ ἰ ἰ α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α α λληηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
 Συ Κυ ρι ε α να στας οι κτει ρη σειςτην Σι ων
 ο τι και ρος τϑ οι κτει ρη σαι αυ την ο τι η η
 η η κει ει και αι ρος
A λληη λϑ ἰ ἰ α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α α λληηηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
 Κυ ρι ος εξ ου ρα νου ε πι την γην ε πε βλε
 ψε του α κουσαι τϑ στε ναγ μου των πε πεδη μενων του
 λυ σαι τϑς υι ους των τε θα να α τω με ε ε ε
 νων

A λληη λϑ ï ï α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α α α λληηηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α α α α α α α α
 α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἦχος ἰῆ Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξαα α σοιοιοι
 οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Δευτέρᾳ.

Ἦχος Πα ϕ

Ο Πα ι τα α α α α α α α α Χε ε
 Ζω ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε ρου βι ι
 ι ι ι ι μ μ υ υ υ στι ι ι ι ι
 κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ον τες και αι αι αι τη η η η η
 η η η ζω ω ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α τρι α

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α α

γι ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ σα α α

α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ες πα α σα αν

την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι ι

κη η η η η η η η ην α πο θω ω ω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι με ρι μναν

Ω ω ως το ο ο ο ο ο ο ον Βα α

α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α

α α ρα α α α α α α των ο ο λων υ υ υ

υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε

νοι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ρω

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἀδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{6}{8}$ Πα φ

^{Πα}
Π α ρα σχ⁸ Κυ ρι ε ²²

^{Πα}
Π α ρα α α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σ⁸ ⁹

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μ⁸ ²²

^{Δι} Κυ ρι ος ^{Πα} ρε ε ω μα α α μ⁸ ²² και κα τα

φυ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ ξη ης μ⁸ ⁹

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ

^{Δι} ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ⁸ ²² Κυ ρι ος ρε

^{Πα} ρε ω μα α α α μ⁸ ⁸ ⁸ ⁸ ⁸ ²² και κα α τα

^Μ ^{Πα}
 φυ υ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ υ υ ξη

η η ης μ⁸ ⁹

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ²² ^{Δι} Τρι

^{Πα}
 α δα ο μο ου ου ου σι ον ²² και αι α α χω ω

ρι ι ζον ⁹

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πα
Ε ε λε ον ει ρη η νης Δ θυ Δ σι Π αν Π αι Π νε Π ε
Π σε Π ε Π ω Π σ

Πα
Κ αι με ε τα α τϵ Πνευ μα το ος οϛ Δ

Πα
Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον Δ

Πα Μ Πα
Α α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον Π

Πα
Α γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα
Δι Πα
Δ ω Δ πλη η ρη ς ο ς ρα νο ος και η γη της δο ο
Δι
Π ξη η ς οϛ Π ω σα αν να α εν τοι ς υ Π ψι ι ς οι ς Δ ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νο ος εν ο
νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν να α α ο
εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις
A α μην **A** α α α μη η η η η η η η η
Σ ε υ μ ν θ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ μ εν σε Ευ λο
γ θ ϑ ϑ ϑ μ εν σοι ευ χα ρι στ θ μ εν
Κυ υ ρι ι ε και δε ο με θα α σ θ
ο Θε ε ο ος η η μων

O Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α τη
Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η Α γνη
η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και πα λι ι ν
ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο σο ος Υι ο ος
α νε ε ε στη η η τρι ι η η με ρο ο ος
εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζ θ φω τι ι ι ζ θ η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς σα α α λη ημ η

γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ουου ου ου ε πι

σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε χο ο ο ρε ευ

ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α α α αλ λου ου

Σι ι ι ων συ υ υ υ δε ε Α α α γνη η η

η τε ερ πρ Θε ε ο ο το ο ο κε ε εν

τη η ε ε γε σει του ου το ο ο ο ο κ ς ς ς

σ ς ς ς

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 9/8 Πα ρ

Σ ω ω ω ω μα α α α α α α α α Χρι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι σω ω μα Χρι ι στου ου ου ου

ου ου ου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τα α λα α α α α α α με τα λα α α α ια

οις μνημασι ζωην χαρισαμενο ο ο ο ο ο
ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσεως
σ Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δοξαν
σ οτι ηξιωσας ημας των αγιων με
τασ χεινμστηρι ι ι ι ων τηρησον ημας εν τω
σωαγια σμωω ολην την ημεραν μελε
των τας την δικαιοσυνην σ Αλληλα
Αλληλα Αλληλα α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶν τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-θ

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατω θανα
τον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζωην χαρισα
μενος (τρεις) με τέλος
ζωην χαρισαμενο ος

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.

Ἦχος Γα ρ

Ητξοματος σκαθαπερ πυρσος εκ λαμψα

σα χα ρις την οι κ8 με νην ε ε φω τι ι σεν α φυ
 λαο γυ ρι ας τω κοσμω θη σαυ ρ8ς ε να πε θε το
 το υ ψοση μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
 ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι ω αν νη
 Χρυ σο σο με πρεσβευε τω Λο γω Χρι σω τω Θε ω
 σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μω ω ω ω ν

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.
 Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
 φορές καὶ ἀκολουθῶς·
 Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.
 Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν
 τριήμερον ἔγερσιν.
 Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς
 ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ
 Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
